

סיגל

מחזמר ישראלי בהשראת שירים של אריס סאן ואחרים.

מאת שלמה מושקוביץ

הדמויות

סיגל – זמרת. רומנטית. חריפה. טוטאלית ומלאת חיים.
יאקיס – זמר ממוצא יווני. לא יהודי. שרמנטי. סוחף. כוכב.

הלנה – אשתו של יאקיס. יווניה. יפיפייה. מפונקת.
 דורית – אחותה הגדולה של סיגל. כבת חמישים. מפוכחת. מרירה.
 עמי זליג – מפיק ובמאי של טלנובלות בטלוויזיה.
 יחזקאל (חזי) – בעלה של סיגל. סופר בעל שם. חם. אבהי. מכיל. תומך. משעשע.
 שושי המלחששת - עיתונאית ביצ'ית חסרת גבולות ועכבות. מכושרת. מתוסכלת מינית.
 בני הגדול – אמרגן נכלולי ערמומי ושרמנטי.
 נגנים, רקדנים, דמויות מתחלפות.

מערכה ראשונה

ימינו. דירתה של דורית אחותה של סיגל. לבמה נכנס עמי זליג, איש עסקים מלוקק ורהוט. לוחץ יד לדורית.

עמי: עמי זליג. שמח שהסכמת לפגוש אותי. אני אדבר איתך חד וחלק. כי אני כזה. ישר. הגון. חד. וחלק. אני מפיק ובמאי של טלנובלות בטלוויזיה. השוק של הטלנובלות רותח. התחרות קשה. האנשים שלי יושבים וכותבים סיפורים מרגשים, עסיסיים, יצריים, אבל את יודעת איך זה – קשה להתחרות בחיים עצמם. במיוחד שאנשים אומרים לי שמדובר פה בסיפור, שלידו העלילה של איוב נראית כמו פרסומת לקלאב מד. חד וחלק. הסיפור של אחותך שווה כסף. לא מעט כסף. ואני מוכן לשלם. שלישי מראש.

דורית: זה לא למכירה.

עמי: מוסיף חמישים אחוז על מה שהיה לך בראש.

דורית: זה עדיין לא למכירה. לא רוצה לגעת בכאב הזה. זאת לא שאלה של כסף.

עמי: הכל שאלה של כסף. אפשר לקנות כל אחד. השאלה רק המחיר. לא זוכר מי אמר את זה. או ברנד שואו או אני. נראה לי שאני. תני מחיר. קשה להבהיל אותי. יש לי לב משיש איטלקי.

דורית: חזק.

עמי: חלק.

דורית: אה. תשמע עמי – קודם כל - אין לי עניין בחשיפה של כל זה, למה להעלות כאבים מהעבר?

עמי: כסף.

דורית: עוד פעם כסף. אני אומרת לך שזה לא שאלה של כסף.

עמי: אז של מה?

דורית: של אהבה. של תקווה... של רצון לחיות בכלל.

עמי: אל תגידי לי... – פסיכולוגיה! נפגעת מספיק בחיים, את לא נותנת אמון בבני אדם.

דורית: אפשר להגיד.

עמי: תסתכלי לי בעיניים. מה את רואה?

דורית: אישונים.

עמי: אגמים של מי הפשרת שלגים בשוויץ. קרירים. ומרגיעים. רק תצללי פנימה ואני מרפא לך את הפצעים של הגוף והנפש והופך את הזיכרונות שלך לקאש מאני!

דורית: אתה נאיבי.

עמי: נחוש. לא נאיבי. נחוש. לפעמים מתבלבלים בין נחוש לנאיבי. אני נחוש. לא נאיבי.

דורית: הרבה כסף?

עמי: מספיק בשביל לשלוף אותך מהחרא.

דורית: מי אמר לך שאני בחרא???

עמי: העיניים שלך.

דורית: מה, הן לא אגמים בשוויץ?

עמי: מפולות בוץ בפרגוואי.

דורית: ואני קובעת מה נכנס ומה לא?

עמי: אפשר למצוא סידור. את ואני קובעים ביחד.

דורית: שותפות?

עמי: משהו כזה.

דורית: ומי ישחק את אחותי?

עמי: נמצא. בעיה למצוא? (מתחילה מוסיקה "נערה ממש אוצר") הארץ מוצפת בשחקנים, זמרים, בדרנים, מוכנים לעשות הכל בשביל כלום. רק בשביל להיות שניה בטלוויזיה. אם אנחנו לא ננצל אותם ניצול ציני, מישהו אחר ינצל אותם ניצול ציני. נפרסם שאנחנו עושים מבחנים לתפקיד של סיגל קונפורטי הגדולה. נמצא איזה פצצה צעירה. שם חדש. חם. פליטה מאפריקה שגילתה שאבא שלה זה הרב כדורי. על הדרך נעשה קצת כסף גם מהמבחנים לתפקיד. זמר נולד. כוכב נופל. תגלית זורחת.... יהיה מעולה. אין, אין עלי. אני גדול. בחורות ברצף עוברות מולנו, מתחנפות, רוצות, מתרפסות, נותנות משהו מתחת לשולחן, מעל השולחן, ליד השולחן. הוליווד. אני אוהב את זה. רק תתארי לך..

(עולות בחורות, שרות קטעים מתוך "נערה ממש אוצר")

בחורה 1: נערה ממש אוצר
לא צריך עוד שום דבר...

בחורה 2: כתוספת לאוצר כה נהדר.

בחורה 3: לא צריך עוד שום דבר

בחורה 4: כתוספת לאוצר כה נהדר.

עמי: רזה מידי... שמנה מידי.... צרודה מידי... חולה מידי... מידי... מידי... לא יודע מה, אבל מידי...

(עולה בחורה צעירה ויפה. תמה ונקייה. שרה)

עמי: נקייה מידי... .

דורית: זאת היא. יש לה את זה.

עמי: אין לה את זה.

דורית יש לה את זה.

עמי: את מה?! מה יש לה?

דורית: נשמה.

עמי: נשמה לא מוכר. הלאה.

דורית: אל תזוזי. זאת היא!

עמי: על גופתי המתה!

דורית: להתראות... (קמה ללכת)

עמי: צוחקים איתך. בטח שזאת היא... תראי איזו נשמה

(נאמר "נערה ממש אוצר")

דורית: (בוכה מהתרגשות) לא. אני פוחדת.

עמי: אין ממה לפחד. את סתם משחקת איתי עכשיו "הארד טו גט". תודי.... תודי... תודי... (מפלרטט איתה)

דורית: אבל אני מחליטה....

עמי: יאללה. תתחילי לשפוף. איך זה התחיל?

דורית: הכל? איך היא נולדה?

עמי: לא. אחרי זה. הבלגאן. אבל את לא מסתירה ממני כלום. אני רוצה חומר חי, חדש. שאף אחד לא מכיר. שאין לאף אחד.

דורית: זה לא רק הסיפור שלה, זה, באיזשהו מקום הסיפור של כולנו. סיפור של תקופה, של מקום..... כי רוב הסיפור התרחש שם במועדון, "מרינה", ביפו, ליד הנמל... בשנות השישים, התמימות, עוד לפני מלחמת ששת הימים,

(עולה האור על המועדון)

דורית: זה לא היה בדיוק ככה. בהתחלה זה היה הרבה יותר עלוב...

(נכנסת מוסיקה "מנדובאלה")

עמי: עלוב לא מוכר, מותק. אל תדאגי, תשאירי לי את זה. נשבור את הכיסא הזה. (לוקח כיסא – שובר אותו) נלכלך את השולחן. הנה – עלוב. הלאה.

דורית: כן. ככה. אז...נתחיל מהפגישה הראשונה של סיגל, אחותי, עם חזי קונפורטי. היא הייתה זמרת בלהקה צבאית.

(עולה סיגל. ילדותית. תמימה. לבושה במדי חיילת של שנות השישים)

דורית: והוא סופר מפורסם...

(עולה חזי קונפורטי, בוהמין מסוגן. ג'קט קורדרוי ומקטרת סטייל יורם קניוק.)

עמי: אקשן!!!!

חזי: (לוחץ לסיגל יד) חזי קונפורטי. אמרו לי שאיך שאני אראה אותך המוזה תתנפל עלי - וצדקו.

סיגל: ולי אמרו שזה המשפט הראשון שתגיד - וגם צדקו. אני סיגל.

חזי: תיקו. אני אוהב את יפו, אני אוהב לשבת ולשמוע את יאקיס, היווני. מתאים לך?

סיגל: לא יודעת מי זה יאקיס, אבל נשמע טוב.

(הנגנים כבר מנגנים על הבמה. קהל יושב מסביב לשולחנות, על הבמה עולה בני, לבוש בגדים צעקניים של שנות השישים, מכנסיים מתרחבים וכו')

בני: ועכשיו.... גבירותיי ורבותיי מהפכה!!! תשכחו כל מה שידעתם על מוסיקה, כל מה שחשבתם שאתם יודעים על זמרים... תזהירו את הלב שלכם משוק תרבותי וקבלו אותו – יאקיס!!! יאסו יאקיס!!!

(יאקיס עולה לבמה. שר – זינגוואלה. מטריף בביצועים שלו על הגיטרה. מלהיט. לבוש חליפה ומשקפי שמש.)

סיגל וחזי נכנסים למועדון. סיגל במדי חיילת. חזי מסתודד לרגע עם המלצר)

(השיר – יאקיס חזרת ליווי)

סיגל: מה זה המוסיקה הזאת?

חזי: יוונית.

סיגל: מוזר.

חזי: בשבילי זה כמו לחזור הביתה, לסיפורים של אבא ואימא שלי, על ההרים, על הטבע.... למרות שנולדתי וגדלתי בארץ, אני מרגיש שאני גם קצת משם.

סיגל: אתה ממוצא יווני?

חזי: על הגבול. בולגריה. אני תמיד על הגבול. ואת?

סיגל: תמיד מעבר לגבול.

חזי: לא. מאיפה את במקור?

סיגל: לא יודעת. ההורים שלי זרקו אותי בקיבוץ כשהייתי בת שלוש. מאיפה הם היו? אין לי מושג. לפי מה שאתה אומר, אז בטח לא מיוון. המוסיקה הזאת לא עושה לי כלום.

מלצר: פעמיים אוזו. עלי גפן. סרדינים מעושנים. זיתי קלמטה. סלט יווני. מוסקה. גבינת פטה.

סיגל: מה זה? רעל?

חזי: האוכל הכי סקסי בעולם. תטבלי. תאכלי עם הידיים. ככה. !!!

(משיקים כוסות. המוסיקה נמשכת. אנשים מתחילים לרקוד. על הבמה רואים את בני מסתודד עם יאקיס ואחר כך יורד לרחבה וניגש לחזי וסיגל)

בני: אהלן חזי. לא יפה ולא מנומס....

חזי: מצטער, רק הגענו. תכיר, סיגל. זמרת מלהקת הנח"ל. סיגל, בני.... בעצם כדאי מאוד שתכירי. בני. אמרגן. גדול.

בני: אני אהיה גדול. בינתיים יש לי עיניים גדולות ופה גדול. חכו רגע. (רץ לבמה. עולה עליה. משתיק לרגע את יאקיס)

בני: רגע יאקיס. פארדון. משהו מיוחד. (לקהל) נמצאת כאן אתנו היום, במקרה, זמרת... מלהקת הנח"ל!!! (מחיאות כפיים) סיגל!!! בואו נזמין אותה לבמה. סי-גל!!! סי-גל!!!

(כולם מסתכלים על סיגל שעומדת נבוכה. יאקיס מתחיל לנגן בגיטרה. הוא מדבר לסיגל)

יאקיס: (מגיע אליה. אחר כך חוזר לבמה.) כן. להזמין. יאקיס. אני. להזמין. מיס סינגר ביורטיפול. ביחד שירה יאקיס. במה. סילוופלה!!!

סיגל: אני?! מה הוא רוצה ממני?

חזי: לכי, עלי, מה איכפת לך. את שרה נהדר. קצת ספונטניות.

סיגל: לא עולה. הוא מצחיק אותי. מה זה הבגדים האלה? מה זה המוסיקה הזאת? המשקפיים האלה. הוא עיוור, או מה?

חזי: בשביל הספורט, נו. אני אומר – איפה שרואים הרפתקה – צריך לקפוץ בלי לחשוב מה מחכה למטה.

סיגל: תצטרך להיגמל מהפילוסופיה הזאת אם תחיה איתי.

חזי: לא ביחסים - בקריירה.

סיגל: הבנתי אותך. חכה פה. תכף אשוב!!

(סיגל הולכת לכיוון הבמה לקול מחיאות הכפיים של הקהל. יאקיס מושיט לה יד כדי לעזור לה לעלות לבמה. נועץ בה עיניים)

סיגל: מה קרה, אנטיוכוס? קיבלת נקע בעין? לא עזרו המשקפיים? התבלבלו לך העיניים?

יאקיס: (לבני, שעל על הבמה) מה? מה? מה לגיד?

בני: להגיד משקפי שמש יאקיס הולך טוב עם חליפה.

יאקיס: (מושיט לה מיקרופון) פליז. בקשה. לשירים. יפה. יאקיס - אחרי.

סיגל: אני. שירים. אתה. משוגע. ראש. לגמרי. תביא. (לוקחת לו את המיקרופון. פונה לנגנים) מכירים את ... סתיו?

(סתיו. הם מהנהנים בגיחוך קל. מתחילים לנגן. היא **שרה שיר "סתיו"**. טובה, אבל אנמית קצת. יאקיס מסתכל עליה מוקסם. מוחא לה כפיים. כולם מוחאים לה כפיים.)

סיגל: כבר נושרים העלים בשדרות וגנים
כבר רוכבות במרום שיירות עננים,
וכוכב אחרון שם נחבא אל כליו -
סתיו...סתיו...סתיו...

סיגל + קורוס: מפליגות אוניות בימים רחוקים,
מפליגות, מפליגות אל האין אופקים,

סיגל: נאבק, לא יכול עוד הים לגליו -

סיגל+קורוס: סתיו...סתיו...סתיו...

סיגל: כבר שוקעת העיר בשתיקה עמוקה,

סיגל + קורוס: עוד נושא בלבו מן תפילה עתיקה,
עוד נושא בלבו, אך לשווא, אך לשווא -
סתיו...סתיו...סתיו...

סיגל: כבר איננו אוהב, האחד שאהב -
סתיו...סתיו...סתיו...

סיגל + קורוס: כבר איננו אוהב, האחד שאהב -

סיגל: סתיו...סתיו...סתיו...

יאקיס: בראוו. בראוו. ביוטיפול. אבלה (אבל) יש נוגע מקום אינטייד? שם שם? יש?

סיגל: (לבני) מה הוא רוצה ממני שם שם?

בני: הוא שואל אם כשאת שרה, את מרגישה שזה בא משם, מהמקום ההוא ההוא...

סיגל: איזה מקום? בוא'נה שיזהר. שישמור על הפה שלו.

בני: לא, הוא מתכוון לעומק, לנשמה, אם זה בא משם?

סיגל: לא מבינה מה הוא רוצה מהחיים שלי. (ליאקיס) אתה משוגע. משוגע!!!

יאקיס: מה לגיד?

בני: משוגע משוגע בעברית..... וורי... ניס.

יאקיס: אה. את עיניים יאקיס. בשביל את. לאוו (אהבה) מוסיקה. שם שלך.

סיגל: סיגל.

יאקיס: לב של יאקיס. בחוץ. עכשיו. רוצה סיגל. בוס בוס. בוס בוס.

סיגל: טראח טראח טראח.

יאקיס: אח....(מורה על ליבו. את ילדה טובה, אה?

סיגל: כן.

יאקיס: אני לא!!!

מסמן לנגנים שמתחילים לנגן. "בומפאם" מתחיל לשיר לה. מפלרטט איתה. עושה לה עיניים. מצלמת הטלוויזיה עליהם. בקהל מתחילים לרקוד. סיגל עוד נשארת לרגע על הבמה. מתמסרת. ואז יורדת בזעם והולכת לחזי)

(השיר)

סיגל: בוא נעוף מפה.

חזי: מה קרה? מה את נבהלת? את משגעת. תצטרכי להתחיל להתרגל לעובדה הזאת.

סיגל: יופי. עכשיו בוא נלך מפה. מגעיל אותי המקום הזה. מגעילה אותי המוסיקה הזאת. ומגעיל אותי האיש הזה.

(יוצאים. המוסיקה נמשכת. יאקיס מסתכל אחרי סיגל. שושי המלחששת נכנסת. מושכת תשומת לב)

בני: שושי!!! שושי המלחששת! איזה כבוד! איזה כבוד! כמה חיכינו לרגע הזה! העיתונאית הכי גדולה במזרח התיכון!

שושי: באתי לעשות כתבת פרופיל.

בני: מה רגע בפרופיל שלך. את יפהפייה.

שושי: אני שונאת חנפנים!!! (פאוזה) אבל תמשיך.

בני: אח.. שושי, שושי, כמה אינטליגנציה, איזו חריפות, בכתיבה שלך. אני קורא אותך קול שבוע. מילה שלך ובנאדם נהפך לכוכב. מילה אחת שלך בונה קריירה. ואני אומר לך את זה בלי אינטרסים. תעשי לי עליו כתבה, תצאי עוד יותר גדולה, אם בכלל אפשר להיות יותר גדולה מכמה שאת כבר גדולה.

שושי: זוז לי מהדרך סמי, אני אדרוס אותך.

בני: בני. בני. אני האמרגן שלו. את מכירה אותי. (לאנשים מסביבו) היא מכירה אותי. אני חזק בברנג'ה. נכון?

שושי: אני מאבדת את הסבלנות שאין לי, סמי.

בני: יאקיס!! יאקיס! תראה לשושי מה אתה יודע. קח אותה לבמה!

יאקיס: (מגיע אליה) למה ככה, יש עצבנות. מוסיקה עושה שמח. בואי.

שושי: לא בשבילי המוסיקה הזאת. אני באתי לעבוד.

יאקיס: (מניף אותה לבמה)

שושי: (צווחת בעונג. נאמבר)

יאקיס הולך. העיתונאית עוצרת אותו.

שושי: יאקיס! יאקיס! שתי דקות וזהו, שתי שאלות, שתי מילים, נו... משהו, תן לי משהו...

יאקיס: יאקיס לא לדבר עברית טוב. בני לדבר..

שושי: (ליאקיס, מנסה טקטיקה אחרת) מי אמר לדבר? בוא. נלך אלי הביתה. אני אלמד אותך עברית (צוחקת) ואתה תלמד אותי לשיר. יש לי כשרון. בטח שיש לי. בשביל מה אתה חושב שאני סוחבת עלי את כל התיבת תהודה הזאת. אני קונטראבאס. אני פסתנר כנף. בוא תנגן עלי. (נופלת עליו. הוא לא יודע מה לעשות עם עצמו. מסמן לבני)

בני: שושינק'ה, מותק. את חייבת לעצור קצת. בכל זאת, את מאוד סקסית. הוא יכול לא לשלוט בעצמו פתאום ו... זה מסוכן שושינק'ה. את צריכה ללמוד להשתמש בסקס אפיל שלך במידה. אל תשכחי שאנחנו בסך הכל גברים בשר ודם.

שושי: הוא נשוי?

בני: מי? הוא? נשוי? ... רווק. אבל נשוי. נשוי למוסיקה. לאומנות. אני מסדר לך איתו ראיון בלעדי, שושינק'ה. בלעדי. את תעזרי לו לבנות קריירה והוא יעזור לך לבנות.... את הנשיות שלך....

שושי: תגיד לי בני אני נראית לך מטומטמת?

בני: את, אה...

שושי: אל תענה לי. אתה רוצה לבנות אותו? אז תעזור לי לבנות אותי. תן לי חומר, מבין?

בני: מבין, מבין.

שושי: (יוצאת)

(בני ושושי יוצאים)

עמי: מה קורה עכשיו?

דורית: עכשיו? בסיפור האמיתי?

עמי: האמיתי. הלא אמיתי. אני כבר לא יודע כלום. מה כתבנו להמשך?

דורית: עוד לא כתבנו. יש בעיה.

עמי: מה הבעיה?

דורית: אני... רוצה לשחק את התפקיד של עצמי... אחותה של סיגל...

עמי: בשום אופן. את לא שחקנית.

דורית: אבל אני אותנטית.

עמי: אותנטי לא מוכר. את לא משחקת בזה. וזה סופי!

דורית: אמרנו שאנחנו שותפים, לא? מחליטים ביחד. ואני מחליטה שאני כן משחקת בזה. ואם לא... אז.. אני עוצרת את הסיפור וההפקה והכל!!!

עמי: רגע, רגע, שאני אבין. מה קורה פה? מה? את מאיימת עלי? מה זה? סחיטה?

דורית: כן.

עמי: אה. או. קיי. אז תגידי סחיטה.

דורית: אמרתי. סחיטה.

עמי: אה, אז אה... טוב... אני חושב ש... (צועק) מאפרת!!!

(נכנסות מאפרת ומלבישה עובדות מהר על דורית הנרגשת. מכינות אותה לצילום. לוקח אחת הצידה)

עמי: תרדי למטה, לחנות טמבור, תביאי קצת מלט לבן ושפכטל! יש הרבה עבודה על הפנים שלה.

דורית: שמעתי אותך.

עמי: צוחקים איתך.

גומרים לאפר אותה. היא נראית מיד צעירה ויפה יותר. מוסיקה מההד של המוסיקה במועדון באותו ערב)

עמי: וואו. את נראית מדהים... (פתאום נבוך קצת) אני מתכוון...

דורית: זה בסדר. תודה. שנמשיך?

עמי: כן. מה קרה אז?

דורית: ואז היא הגיעה אליי הביתה. נסערת. מבולבלת. מטורפת.

(סיגל נכנסת. פרועה ונסערת לבית של דורית)

סיגל: את חייבת להציל אותי. אני משתגעת, אני לא יודעת מה קורה איתי.

דורית: מה קרה? ספרי לי.

סיגל: פגשתי את הגבר הכי... מוזר... מטורף... מבולבל... לא שייך.. מפחיד... ואני חושבת שהתאהבתי בו.

דורית: לא נכון. מי זה? חזי? הסופר?

סיגל: לא בדיוק. הוא מותק חזי. מדהים. אבל.... היינו ביחד במועדון ו.... יאקיס...

דורית: היווני? את מטורפת?!!! עוד פעם את מחפשת צרות? אומן ובוהמין. וגם ... לא יהודי. הוא גוי.

סיגל: אז מה?

דורית: אז מה? אז מה? בשביל מה באנו הנה לארץ? בשביל להתחתן עם גויים!!! תתביישי לך!!! מה אבא היה אומר על זה?

סיגל: מה אכפת לי מה הוא היה אומר על זה. מי זה אבא בכלל? זה שזרק אותי לזבל כשהייתי בת שלוש? אבא!!!

דורית: תשמעי לי, סיגל. תקשיבי לי. אני אחותך הגדולה. תאמיני לי שאני רוצה רק את טובתך. תשכחי ממנו. תעיפי אותו מהראש שלך. מהלב. אני לא יודעת מאיפה. אני רק יודעת שאת חייבת לעזוב את הטרופ הזה. לכי עם חזי. בנאדם טוב. מפורסם. יציב. בוגר. הוא יעשה לך רק טוב... תאמיני לי שאני יודעת מה טוב בשבילך....

סיגל: תעזבי אותי כבר!

דורית: בסדר. אני עוזבת אותך. תהיי קצת לבד. את צריכה את זה.... אבל תחשבי טוב טוב....

סיגל: אני לא רוצה לחשוב. אני רוצה להרגיש! להרגיש!!!

דורית: את משוגעת!

סיגל: ואת מרובעת!!! וקנאית!!!

(עוברים ל"רחוב". מחכה. מגיע חזי מאחורי. מבהיל אותה)

חזי: היי.

סיגל: אהלן. הבהלת אותי.

חזי: חלמת. על מה חלמת?

סיגל: על.... עליך.

חזי: באמת?

סיגל: כן. אני מסכימה. אני רוצה שנהיה ביחד. רק אתה ואני. אבל...

חזי: מה? יש בעיה?

סיגל: אתה יכול להגיד שאני מטורפת, שאני ילדותית, שאני יותר מידי רומנטית, אבל אני צריכה להיות בטוחה שאף פעם לא תבגוד בי.

חזי: אין בעיה. אני מבטיח לך.

סיגל: זה לא מספיק לי! הבטחות.

חזי: אני...חותם לך, אני כותב לך... אני.... מה את רוצה שאני אעשה?

סיגל: אני רוצה שנעשה.. ברית דמים!!!! (רעם מוסיקאלי. דרמטי)

חזי: מה זה?!!! מה זה נקראה ברית דמים?

סיגל: שנערבב את הדם שלנו יחד. שנהיה כמו משפחה שאף פעם אי אפשר להפריד!!!
ושתדע שאם תבגוד בי – זה יעלה לך בדם!!!!

חזי: את רצינית? אפשר אולי משהו קצת פחות דרמטי? נשיקה צרפתית עם לשון נגיז?

סיגל: זה לא מצחיק. אתה לא רוצה אז לא. אתה שקרן ובוגד כמו כולם. לא מוכן להתחייב לכלום. אני הולכת. זה לא ילך בינינו. אני יודעת.
(הולכת)

חזי: רגע, אני מוכן, בטח שאני מוכן. אני אוהב דברים גדולים מהחיים. ואת גדולה מהחיים
ואני מוכן לחתוך לעצמי גם רגל אם תבקשי. תביאי לי (לוקח את הסכין)

סיגל: לא. אני ראשונה!!! (חותכת את זרועה. דם ניגר. מעבירה לו. הוא חותך. היא מצמידה
את זרועותיהן זו לזו. מתחת כבר יש מוסיקה. הם שרים דואט של נאמנות אהבה ושמירת
אמונים זה לזו. "יש אהבה אתה אומר")

(סיגל) יש אהבה אתה אומר, דומה היא לים סוער

(חזי) כמוה יש בלבך הרוגש

(סיגל) הדברים שאתה לי אומר, לא דומים לדברים של אחר,

(חזי) וההד בלבי מזמר

(חזי וסיגל) אה...

(סיגל) יש אהבה אתה אומר, כמו כוכב זוהר

(חזי) ויש כוכב לכל זוג מאוהב

(סיגל) הדברים שאתה לי אומר, לא דומים לדברים של אחר

(חזי) וההד בלבי מזמר

(חזי) אה...

(סיגל) יש אהבה אתה אומר, (חזי: אה...) דומה לפני נושר

(חזי) וזה סימן שהגיע הזמן

(סיגל וחזי) הדברים שאתה לי אומר, לא דומים לדברים של אחר

(חזי) וההד בלבי מזמר

עמי: קאטו. תודה. קרעתם לי ת'לב. ואת... אני מודה. הוכחת את הקטע שלך. היית מצוינת.

דורית: ו....

עמי: ו.... נראית צעירה לגילך ו.... ואת שחקנית... זהו. לא תסחטי מממני יותר. אני לא כמו
החזי הזה. חננה.

דורית: למה חננה?

עמי: מה זה הוא מקבל את כל הקפריזות שלה. מבין, תומך, מקבל. אני, אם הייתה באה אלי
עם היציאה הזאת של "ברית דמים" הייתי משאיר אותה שם עם הסכין בין העיניים.

דורית: לא היית.

עמי: או, קיי. אז אני לא, אבל גבר גבר כן. תראי, אני לא צריך אומנים רגישים שמחוברים לצד הנשי שלהם. זה טלוויזיה. אני צריך אינטריגות, בגידות, שקרים, מניפולציות. איזה רצח קטן פה ושם. ידיקה בפנים. משהו שאנשים יוכלו להזדהות איתו.

דורית: תסמוך עלי.

עמי: אוי באמת. פעם אחת בחיים את בטלוויזיה וכבר את בטוחה שאת יודעת הכל.

דורית: אני לא יודעת הכל, אבל אני יודעת שאנחנו הולכים פה על סגנון חדש. טלנובלה עם שירים. צריך סבלנות עד שזה ייקלט ולא למכור את זה בזול.

עמי: לא רוצה סגנון חדש, תעשי לי טובה. רוצה אקשן!!!

דורית: אבל יש אקשן!!!

עמי: אני מדבר איתך על מהפך דרמטי בעלילה. שתגלה שחזי אח שלה. שחזי יבגוד בה עם העוזרת. שייולד להם תינוק כושי. לא יודע. משהו עסיסי!!!

דורית: אבל ככה זה היה. רצית את הסיפור כמו שהוא היה.

עמי: אז לא מעניין אותי מה היה, או קיי? מה שהיה לא מספיק טוב בשבילי. הרי מה שהיה זה שסיגל וחזי מתחתנים ונולד להם ילד. נורמלי. בריא. ביג פאקן דיל. הופ. רגע. יש לי. נסדר לקטן סרטן בפרק הבא. נאבק על החיים שלו איזה חצי שנה. יהיה כיף. נמכור פרסומות של קופת חולים לגילוי מוקדם של סרטן השד. אני כבר מתקשר אליהם.

דורית: על גופתי המתה.

עמי: הלוואי. אם את מתה עכשיו יש לנו יחסי ציבור מסודרים לחצי שנה לפחות.

דורית: אתה מניאק!!!

עמי: צוחק איתך. צוחק... או קיי. תמשיכי.

דורית: כמו שזה היה.

עמי: כמו שזה היה.

דורית: סיגל וחזי התחתנו ונולד להם ילד. ויש אהבה והכל... פסטורלי... העתיד נראה ורוד... שנתיים הם חיים בטוב ובאושר. בינתיים המועדון הפך מחור עלוב למקום הכי אין בתל אביב של אותה תקופה (תוך כדי הדיבור שלה, המועדון מתחיל לרחוש חיים, מתמלא אנשים, נגנים, יאקיס שר.) כי, אתה מבין, אז זה לא היה כמו היום. אז המוסיקה היוונית, והמוסיקה המזרחית עוד היו במחותרת. זה היה נחשב למוסיקת זבל. אבל ליאקיס היה מותר, כי הוא היה גוי, לא יהודי. אז הוא ניגן ושר ואלפי אנשים היו מגיעים למועדון שלו כדי להקשיב לצלילים של הגעגועים למקומות שמהם הם באו. מי לא היה שם – שרים, חברי כנסת, שחקנים, דוגמניות, אנשי עסקים, משה דיין היה בא קבוע לשמוע מוסיקה ולאכול מוסקה. ... ויאקיס נהפך לכוכב הכי גדול בארץ. אליל!!!

עיתונאית: ולו ידעתם מה קרה?

כולם: מה? מה קרה? ספרי!!! ספרי!!! מה קרה? גם הוא? והיא?

(נאמבר מוסיקלי של כולם "דירלאדה")

ולו ידעתם מה קרה
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
גם לי ולו ולך ולה.

שושי

- (כולם) אוי ווי זה טרללה.
אמר לה הוא אוהב אותה
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
ועל כפיו אותה יישא
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בנים) כך נאמר גם בתורה
(בנות) אוי ווי זה טרללה
עם הצד הטוב תמצא גם רע
(כולם) אוי ווי זה טרללה
צרת רבים גם נחמה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
היא האישה שבידך
(כולם) אוי ווי זה טרללה
צרה גדולה היא פי כמה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
היא לא זאת שבכתובה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בנים) אך לא נורא גם היא טובה.
(בנות) אוי ווי זה טרללה
רק אל תחתום על קבלה.
(כולם) אוי ווי זה טרללה
ואם חתמת לא נורא
(כולם) אוי ווי זה טרללה
ריבית תביא לה במהרה
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
(בת) וכל אישה נאמנה.
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בת) יודעת טוב שבעלה
(כולם) ווא ווא ווא
(בת) אישה כזו אינה בוכה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בת) וגם צרות היא לא עושה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בת) כי היא דואגת רק לך
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בת) ולפעמים גם לו ולה. (כולם)
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
כי היא עצמה כלל לא תמה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
לכן כל איש וכל אישה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
רוצים לחיות כך בשלווה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
והם עם אהבה גדולה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
היא בשבילו הוא בשבילה
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
אך יום אחד ישב תהה
(כולם) אוי ווי זה טרללה.
לבעלה אוי מה קרה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(בנים) מצאו אותו עם טרללה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(שושי) לכן אני וגם אתה
(כולם) אוי ווי זה טרללה
(שושי) ישמור עלינו אינשאללה
(כולם) אוי ווי זה טרללה

שושי

שושי

שושי

שושי

(בת) אומרים שיש בנו חכמה
 (בו) אוי ווי זה טרללה
 (בו) חכמה כזו בלי עין הרע
 (בת) אוי ווי זה טרללה
 (בת) יודעים לבחור בין טוב לרע
 (בו) אוי ווי זה טרללה
 (בו) אך לא תמיד הטוב נפלא
 (בנות) אוי ווי זה טרללה
 (בנים) ולא תמיד הרע נורא
 (כולם) אוי ווי זה טרללה
 (שושי) מוסר השכל ברור מראש
 אוי ווי זה טרללה
 אבל גורם לכאב ראש
 אוי ווי זה טרללה
 אך לא נורא הכל עובר
 אוי ווי זה טרללה
 כי החיים עוברים מהר
 אוי ווי זה טרללה
 גם עם מזל ועם קצת שכל
 אוי ווי זה טרללה
 כלום לא עובר ולא עוזר
 אוי ווי זה טרללה
 והגלגל שנית חוזר
 אוי ווי זה טרללה
 אוי ווי זה טרללה
 אוי ווי זה טרללה
 אוי טרלה לה לה לה
 אוי ווי זה טרללה.....

כולם

יאקיס: ועכשיו, אני מזמין לבמה את....

כל הבנות: אותי!!!

(כולן מתנפלות עליו)

בני: היי, היי, להירגע בנות. להירגע. הוא לא מזמין אף אחת. הוא לא יודע עברית. התבלבל.

(אקסטאזה כללית. מוסיקה סוערת. מרקידה. סקסית. נאמבר ריקודים. מוסיקה)

עמי: קאט!!! קאט!!! מספיק עם זה! לא מקובל עלי. זה מביך. לא קונה את ההתנפלות הזאת.

דורית: אבל ככה זה היה. אפילו יותר. מה, אתה מקנא?

עמי: מה פתאום מקנא? מה זה קשור למקנא? זה פשוט לא אמין. מה היה בו שאין בי למשל. אפילו לא כזה יפה, ובחורות ממש נדבקו אליו.

דורית: כי הוא היה כל כך לא ישראלי.... הוא היה רגוע. זורם... קוראים לזה היום... הוא לא חיפש זהות, הגדרה, מקלט,.... בשבילו הים, השמש, האוכל הטוב... המוסיקה... הכל היה טבעי... אותנטי, כמו שאומרים. ואנשים נגנבו מזה, הם לא הבינו מאיפה זה בא להם.

עמי: ולי אין את זה, אה? מה אני? עצבני מידי? אמביציוזי? מה?

דורית: אתה.... אתה בסדר אתה.... אבל אתה כל הזמן מנסה להיות בשליטה. בקונטרול... תקשיב קצת למוסיקה.... היא ממסטלת... אני זוכרת שבאותה תקופה סיגל הייתה מקשיבה לשירים שלו ברדיו... ובלי שהיא שמה לב אפילו. אנטי- רצוני- הייתה מנסה לשיר אותם....

עולה אור על סיגל. שרה לבד בבית שיר של יאקיס "זינגוואלה".

עמי: אבל אין אקשן! ביקשתי אקשן.

דורית: הלוואי שלא היה מגיע ה"אקשן" לעולם.

עמי: מה, את לא אוהב אקשן? (מתגרה בה) אה? אה? אה? אה?

דורית: תגיד לי, אתה אינפנטיל? רוצה למשוך לי בצמה?

עמי: רוצה "אקשן" !!!

דורית: רק בגלל שאתה לא יודע מה זה אומר ואיך זה ייגמר.....

עוברים לסיגל וחזי.

סיגל: אבל למה? למה? אני לא מספיק טובה בשבילך? למה עשית את זה?
עם מי? למה? !!!

חזי: את נהדרת. אני מבקש סליחה. שתסלחי לי.

סיגל: בחיים לא. מספיק בגדו בי בחיים. מספיק התעללו בי.

חזי: אני יודע. בגלל זה אני רוצה שתסלחי לי. אני אידיוט. אני חרא. אני לא יודע מה קרה לי, אבל אני מתחנן שתסכימי להמשיך לחיות איתי.

סיגל: עשינו ברית דמים, זוכר? ברית דמים!!! שבועה לאלוהים!!!! הלוואי שתמות!!!
שתמות!!!

חזי: בבקשה, סיגל. בבקשה. אני מתחנן. זה היה רק פעם אחת. שתיתי יותר מיד. זה היה כולם.... וחוף מזה... את לא חשבת עליו אף פעם?

סיגל: על מי?

חזי: על ההוא... הזמר... היווני....

סיגל: איזה חרא אתה. מה זה קשור? ואם חשבת עליו? אז מה? פגשתי אותו? חיבקתי אותו?
שכבתי איתו? מה אתה מבלבל את השכל?!!! בגלל זה? בגלל זה בגדת בי?

חזי: לא, אני....

סיגל: אני הולכת מפה. הולכת!!! ולא חוזרת. בחיים!!!

בית דורית. היא שוב בבגדים והאיפור של לפני שלושים שנה.

סיגל נכנסת עם הצרור. מרוטה. נסערת.

דורית: מה קרה לך, סיגלי? את נראית נורא.

סיגל: הבנזונה בגד בי!!!

דורית: לא נכון. בואי אלי. בואי.

סיגל: מה אני יעשה?

דורית: תהיי חזקה. יש לך אותי. אני איתך, מתוקה שלי. את יודעת מה? יש לי רעיון – בואי נצא לבלות. נשכח הכל. נשמח קצת.

סיגל: לא. מה פתאום. לא יכולה לצאת.

דורית: בואי נלך לשמוע אותו שר. את יאקיס.

סיגל: יאקיס? עכשיו פתאום נזכרת ביאקיס? את הרסת לי את החיים שאמרת לי לא ללכת איתו. כל הזמן אני חושבת עליו. כל הזמן.

עולה מוסיקה מהמועדון.

דורית: אולי טעיתי. אבל אפשר לתקן. בואי. הוא יעשה לנו שמח.

סיגל: לא רוצה. הוא בטוח שכח אותי. שנתיים לא ראיתי אותו.

דורית: אי אפשר לשכוח אותך. את לא מבינה את זה? את לא עוד אחת. כמוך יש רק אחת. בואי כבר.

יאקיס שר. ברגע שסיגל ודורית נכנסות הוא מפסיק לנגן ולשיר. באופן דומה לתמונה של המפגש הראשון שלו ושל סיגל במועדון.

יאקיס: סליחה. אתם לסלוח לי. עכשיו כמו נס מהשמיים קרה לי. עיניי שהיו בראש שלי. בחורה שלא זזה מלב שלי אולי שנתיים כמו. מתגשם חלום שלי. הנה באה היא: סיגל!!!

סיגל: אני?

דורית: אמרתי לך? מה אמרתי לך?

סיגל: בואי נלך מכאן. הוא אסון בשבילי. אני מרגישה את זה. את צדקת. הוא אסון בשבילי. בואי...

יאקיס: לבמה. בואי, סיגל. יאקיס זוכר איך את שרה. טוב טוב.

סיגל: בואי נעוף מפה. מהר. אני לא מסוגלת.

דורית: תתמודדי!!!

בני: סיגל קונפורטי. איזה הפתעה. אני לא מאמין. את נראית מדהים. מדהים!!! בואי, בואי. תעלי לבמה.

סיגל: תוריד את הידיים שלך ממני!!!

בני: מה קרה, מותק. מה התוקפנות.

סיגל: אל תקרא לי מותק, בני. אל תקרא לי מותק.

בני: בסדר, מותק. אני לא אקרא לך מותק. קרה משהו? ... אוהב את הלהט שלך... תעלי לשיר. תתקררי קצת.

סיגל: זה לא הסגנון שלי ואתה יודע את זה. (לדורית) בואי.

בני: זאת תמיד הייתה הבעיה שלך. מתנשאת. "להקת הנח"ל". חושבת את עצמך. רק בגלל זה הקריירה שלך תקועה!!!

סיגל: הפרצוף שלך תקוע, יא אפס!!! (מתנפלת עליו. יאקיס בא מהצד השני ותופס את ידה המונפת. מסתכל לה בעיניים)

יאקיס: מה קרה? עיניים שלי. נשמה שלי. את. אני כל הזמן גע-גע-גע. געגועים הרבה.
כואבים כמו אש. ועכשיו את כמו אוויר קר, נעים, מלטף לב שלי....

(שר לה שורה משיר. "רק אתמול נולדה". ממיס אותה. מגיש לה את המיקרופון שתענה לו.
היא מהססת לרגע ואז נענית. חיזור נרקם ביניהם. תוך כדי שירה הם עולים לבמה. מתח
וכימיה ארוטית. דואט אדיר. מסיימים בשיא מטורף הקהל נטרף ומוחא כפיים. הם עומדים
זה מול זה. כמעט לפני נשיקה)

יאקיס:

איך לא ידעתי פלא
איך לא שמעתי פלא
איך לא ראיתי שגדלת
שגדלת
איך לא ידעתי פלא
איך לא שמעתי פלא
איך לא ראיתי שגדלת

איפה הצמות והסרטים
איפה הגומות והפרחים
איפה הבובה והדובון
גרב צהובה ועפיפון

סיגל: השנים חולפות

יאקיס: איפה הילדה

סיגל: השנים עפות
יאקיס: רק אתמול נולדה

סיגל והבנות: השנים חולפות

יאקיס והבנים: איפה הילדה

סיגל והבנות: השנים עפות

יאקיס והבנים: רק אתמול נולדה

יאקיס: אל תצחקי ילדונת
אמש היית קטנטונת
בוקר עלה
ואת יפה וגדולה
אל תצחקי ילדונת
אמש היית קטנטונת
בוקר עלה
ואת גדולה

איפה הצמות והסרטים
איפה הגומות והפרחים
איפה הבובה והדובון
גרב צהובה ועפיפון

סיגל: השנים חולפות

יאקיס: איפה הילדה

סיגל: השנים עפות

יאקיס: רק אתמול נולדה

סיגל והבנות: השנים חולפות

יאקיס והבנים: איפה הילדה

סיגל והבנות: השנים עפות

יאקיס והבנים: רק אתמול נולדה

קורוס: השנים חולפות

איפה הילדה

השנים עפות רק

אתמול נולדה

השנים חולפות

איפה הילדה

השנים עפות רק

אתמול נולדה

יאקיס: את זמרת גדולה, סיגל. גדולה. זה חומר טוב בשבילך מוסיקה כזה. מוציא פוטנציאליות שלך.

סיגל: כן, יופי. ביי.

יאקיס: לאן הולכת?

סיגל: הולכת לאן שבא לי.

יאקיס: אפשר מחר?

סיגל: מה מחר?

יאקיס: לפגוש את.

סיגל: אומרים לפגוש אותך!!!

יאקיס: בסדר. איך שאת אומרת. יאקיס וסיגל לשיר ביחד. זה טוב. מחר. סיגל כוכב גדול. אני כאן 12 צוהריים. את לבוא לבוא. לא לבוא לא לבוא. שלום. עיניים.

סיגל: שלום גם לך.

(יורדת. פונה לדורית)

סיגל: בואי נעוף מפה!!!

דורית: אף פעם לא שמעתי אותך שרה ככה. זה הפך לי את כל הבפנים.

סיגל: בואי כבר!!!! אני רוצה הביתה.

דורית: למה? את הרי מתה עליו!!!

סיגל: לא הייתי צריכה לבוא הנה.

דורית: טוב, טעיתי!! מה את רוצה שאני אעשה?

(סיגל לא עונה)

דורית: בבקשה, סיגל. צריכה את להוציא פוטנציאליות שלך.

סיגל: אל תצחקי עליו!

דורית: תירגעי. הוא מקסים. את צודקת.

סיגל: בואי כבר!!

עולה אור רפה על יאקיס, "אם אתה צעיר בלב". לבד במועדון, מתאמן בסולו גיטרה שמייבבת בידיך כמו בזוקי. סיגל נכנסת. הוא עוצר מנגינתו. הוא עכשיו אינטימי ופשוט יותר. לבוש בפשטות מנוגדת לחליפות הרגילות שלו.

יאקיס } אם אתה צעיר בלב
אם אתה רווק מושבע
2 עובדי } אם אתה אותה אוהב
במה } תזהר באהבה

(יאקיס) גם בלילה, גם ביום
(עובדי במה) היא חולמת לה חלום
(יאקיס) חלומה הוא עלם חן
(עובדי במה) רק להתחתן
(שלושתם) עלם לעולם וטבעת גם

2 עובדי } אך אתה אל תתפתה
במה } אם חולמת היא מדי
היא חולמת על שוטה
לא עליך בוודאי

יאקיס } גם בלילה, גם ביום
היא חולמת לה חלום
חלומה הוא עלם חן
רק להתחתן
עלם לעולם וטבעת גם

שלושתם } גם בלילה, גם ביום
היא חולמת לה חלום
חלומה הוא עלם חן
רק להתחתן
עלם לעולם וטבעת גם

2 עובדי } גם אם היא כה חמודה
במה } גם אם היא יפה מאוד
היא איננה יחידה
יש כמוה רבבות

יאקיס } גם בלילה, גם ביום
היא חולמת לה חלום
חלומה הוא עלם חן
רק להתחתן
עלם לעולם וטבעת גם

שלושתם } גם בלילה, גם ביום
היא חולמת לה חלום

חלומה הוא עלם חן
רק להתחתן
עלם לעולם וטבעת גם

יאקיס: בוקר טוב.

סיגל: בוקר טוב.

יאקיס: כל הלילה חשבתי את.

סיגל: עליך.

יאקיס: כן. עליך. באה בתוך הלב שלי שירה שלך.

סיגל: תודה.

יאקיס: לא תודה. עבודה. יש עבודה. את צריך לשיר יוונית. ים תיכוניתית.

סיגל: אני? מה פתאום. אני, יש לי את המוסיקה שלי. סגנון לגמרי אחר. זה לא בשבילי.

יאקיס: בטח בשביל את. בשביל נשמה שלך. לא לפחד. לנסות. לנסות. מה יש? לקחת בחופש. בחופש. כמו שאני איפה גדלתי ביוון. כמו פה. ים ושמש. ורוח. ושמח. וכואב. הכל חזק. חזק. גדול. זה מוסיקה של מידטרנה. וכאן מידטרנה. מה כאן? אלסקה? גרמניה? אמריקה? לא. כאן ישראל. מדיטרנה. מוסיקה חזק של נשמה. מעורבב. כמו מזרח וגם מערב בתוך אוכל אחד. חריף. חזק. אני, איפה יאקיס היה ילד, יש עצביות גדולה, ויש שמחתיות, גם כן גדולה, ויש אהבה גדולה ויש שנאה גם כן גדולה, הכל גדולה גדולה, ואת צריכה זה ככה, כי גם את גדולה גדולה.

סיגל: באמת תודה. זה כיף לשמוע. אבל... אתה תשיר ים תיכוניתית... ואני... אני בכלל לא יודעת מה אני רוצה מעצמי עכשיו....

יאקיס: רוצה מוסיקה. רוצה לשיר את איתי. אני ללמד אותך לשיר.

סיגל: אני יודעת לשיר.

יאקיס: אבל אחר. מידטרנה. מוסיקה ים תיכון. לנסות. טוב בשביל את. מאמינה לי. אני לכתוב מוסיקה בשביל את. בשבילך...

סיגל: אתה כותב מוסיקה?

יאקיס: לא. עד עכשיו לא. אבל רוצה חזק. ובשבילך.. זה יוצא. אני בטוח זה.

סיגל: אתה מצחיק.

יאקיס: מצחיק למה? אני בגיטרה אחד מספר בכל עולם. גיטרה שלי מספר סיפור כמו קאמרה של סינימה.

מתחיל לנגן לה. יוונית. אולי נאמברים של זכרונות ברקע.

(מנגן) הנה - נמל בפיראוס. (מנגן) ומים. ואי ביוון. (מנגן) ואוכל מוסיקה חציל אוזו בצד. (מנגן) והנה בחורות יפים רגליים ארוכים. (מנגן) וסקס. הרבה סקס. ככה יוון. ככה ישראל. את לראות. עוד שלושים שנים, פה בישראל, הרבה מוסיקה יוון, הרבה מוסיקה ים תיכון. לא יש מתביישים במוסיקה ים תיכון. זה חם זה. לנסות. לנסות.

סיגל: עזוב עכשיו. לא מתחשק לי לשיר... בטח לא על הבוקר....

יאקיס: למה עצובה סיגל שלי סיגל.

סיגל: לא משנה.

יאקיס: משנה כן משנה. אהבה הלך? גבר לא טוב?

סיגל: משהו כזה...

יאקיס: בחיים הכל עובר.

יאקיס: השנים חולפות מהר
השנים חולפות מהר
בחיים הכול עובר

יאקיס: ראי הכוכבים
רואים וצוחקים

סיגל: כי כל האוהבים
אינם עוד מחכים

יאקיס וסיגל: בחיים הכל עובר
השנים חולפות מהר
השנים חולפות מהר
בחיים הכל עובר

קורוס: בחיים הכל עובר
השנים חולפות מהר
השנים חולפות מהר
בחיים הכל עובר
בחיים הכל עובר
בחיים הכל עובר
השנים חולפות מהר
השנים חולפות מהר
בחיים הכל עובר

סיגל: אתה באמת מצחיק.

יאקיס: תבואי איתי. אנחנו לשיר יחד. בכל העולם. יש לך קול. שרק קול שלך כבר עושה
וויברציונה בכל הלב. פותח נשמה. יוניק. אחד בכל עולם. זה אי אפשר לפספספס. חייב
לשיר מה שנכון לך לשיר.
בואי איתי ביחד. בואי. אנחנו ביחד – הכי בכל עולם.

סיגל: אתה חולם. זה טוב. אבל אני, כבר לא יכולה לחלום יותר. מבין? הכל אצלי שבור.
לא חולמת, לא רוצה. איבדתי את האמונה.

יאקיס: לא!! אסור!!

סיגל: על מה אתה מדבר, תגיד לי? על מה אתה מדבר? איך נעשה את כל זה? איפה נעשה
את זה? איפה? בחלומות? בתוך הראש שלך?

יאקיס: פה ב"תל אביב תל אביב תל אביב."

סיגל: מה זה השטויות האלה? על מה אתה מדבר? כאן הכל יכול להיות טוב? זה מקום
שאפשר להגשים בו חלומות?

יאקיס: בדיוק. כמו שסיגל אומרת : להגמיש חלומות.

סיגל: להגשים.

יאקיס: גם להגשים.

סיגל: ואתה ואני מה?

יאקיס: אני ואת טוב טוב....

דורית: וזהו. מאותו רגע היא אבדה את הראש לגמרי. התחילה לפנטז את כל הבטחות שלו, את כל החלומות שלו!..

עמי: מה רע בחלומות?

דורית: זה שהם לא מתגשמים. (פאוחה) אה, נפל לך ריס. (מחזיקה מול פיו. הוא נושף בכוונה רבה)

דורית: מה ביקשת?

עמי: אסור לגלות.

דורית: (תוך כדי שהיא יוצאת) מי שישמע...

יאקיס: אני ללכת לישון עכשיו. עייף הרבה. מחר. סיגל ויאקיס עבודה. הרבה. מוסיקה. לשיר ביחד. בסדר? מסכימה את?

סיגל: כן. מסכימה אני.

מנשק אותה בלחי. גדול וחם.

יאקיס: תודה. תודה. להתריות. להיות שמח. אופטימיסט. לא פטימיסט.

סיגל: כן. להתריות מחר.

יאקיס: אופטימיסט.

סיגל: כן. אופטימיסט.

סיגל נשאר לבד. מפנסזת. רומנטית. שרה שיר געגוע לאהבה. לים לשמש לחופש ולטוב. אופטימית שוב.

בוא אליי אתה לא אחר בוא אליי מחר באותה השעה בוא אליי. הרחובות מתרוקנים מתרוקן הבר, הלבנה מרכלת כבר, בוודאי בוא אליי לריקוד משכר כמו יין טוב, לריקוד אשר אין לו סוף.

בוא אליי, באותה השעה, באותו מקום, גם אותו אתה. בוא אליי, באותה השעה, ואותה אני, אחכה לך.

בוא אליי מחר ותמיד אל תשכח לבוא, רק אתה בוא אליי, בוא אליי העולם הוא גדול אך חולם לבו בלבי הקטן רק בוא בוודאי בוא אליי לריקוד מסחרר, הריקוד הזה, לריקוד שאינו חוזר.

בוא אליי, באותה השעה, באותו מקום, גם אותו אתה. בוא אליי, באותה השעה, ואותה אני, אחכה לך.

הבית של יאקיס והלנה. יאקיס נכנס. הלנה מתנפלת עליו.

הלנה: (צורחת ביוונית) אתה רוצח!!! רוצח!!! איפה היית כלב?!!! (בעברית) איפה היית?
 (יוונית) בשביל מה הבאת אותי לארץ הזאת? בשביל לזרוק אותי לזבל? (עברית) יש לך
 ילדים, יאקיס. יש לך אישה?!!! (יוונית) איפה אתה מסתובב בלילות? איפה?!!! תענה לי!!!
 יש לך אישה אחרת?!!! כן?!!! יש לך?!!!

יאקיס: (יוונית) מה פתאום. (עברית) עבודה, מתוקה שלי. מוסיקה. (יוונית) המועדון מצליח.
 אנחנו מצליחים. זה לא באוויר. זה בא מעבודה קשה. (עברית) יפה שלי. אל תבכי. (יוונית)
 תני לי לנגב לך את הדמעות. הנה, ככה. יופי. איזה רעיונות יש לך? אישה אחרת... שימי
 ראש עלי... ככה...

הלנה: (שמה ראש. כנועה. רגועה. מתפרצת) (יוונית) יש לך ריח של אישה אחרת. בושם של
 אישה אחרת. אתה ישנת עם אישה אחרת. (עברית) אישה אחרת. (יוונית) אתה לא תרמה
 אותי יאקיס. אתה לא תעשה ממני צחוק!!!

יאקיס: (יוונית) תעזבי אותי, טוב? אני בא הביתה, אני רוצה לנוח. אני לא צריך צרחות
 וסצינות. (עברית) אני הולך. (יוונית) כשתירגעי – תודיעי לי.

הלנה: יאקיס!!!

יוצא.

בית דורית. יום חדש.

עמי: איזה בלגאן.

דורית: כן, הוא היה נשוי ועם שני ילדים קטנים. אף אחד לא ידע. אפילו לא שושי. וסיגל
 בטח שלא ידעה... ששני האגואים שלהם יחד... אללה יוסיטור... חיו בחלום שניהם. לא ראו
 אף אחד מסביבם. היו מאוהבים, כמו בסרטים.

עמי: את היית פעם?

דורית: מה?

עמי: מאוהבת כמו בסרטים.

דורית: עלי לא מדברים.

עמי: אז בואי כן נדבר. גם את איבדת את האמונה?

דורית: אתה לא מבין מה זה שלא מדברים עלי?!!! מאוהבת כמו בסרטים?!!! יותר מעשרים
 שנה אני קבורה פה. לא יוצאת. יותר מעשרים שנה. על מה אתה מדבר, תגיד לי. על מה?

עמי: מצטער.

דורית: לא אשמתך. בוא נמשיך.

עמי: אבל אולי לא מאוחר מידי?

דורית: למה?

עמי: להתחיל לחיות.

דורית: אל תתחיל עם זה. שלא תתחיל עם זה, שמעתי? אני עבדתי קשה מאוד בשביל להרוג
 את התקווה. שלא תעיז להחיות אותה שוב, אתה שומע?

עמי: שמעתי, אבל לא קיבלתי.

דורית: רגע, שאני אבין? אתה מחזר אחריי?

עמי: מה פתאום?

(עוצם את עיניו, מתקרב לנשיקה)

דורית: (דופקת על חזהו) בוא. נמשיך.

עמי: אה... כן... במה?

דורית: סיגל ויאקיס. הם היו מאוהבים בטרוף. לא ראו אף אחד ממטר. מרוכזים רק באהבה וביצירה שלהם.

מעבר עדין של תאורה לסצינה בין יאקיס וסיגל. מועדון. יאקיס מדריך אותה בשירה.

יאקיס: זה טוב. זה טוב. רק... את שרה מפה. (מדגים) צריך מפה.

סיגל: (מתפנקת) תראה עוד פעם מאיפה.

יאקיס: מפה. מפה. (צוחקים. מתחבקים)

סיגל: או קיי. מפה.

יאקיס: ולראות בדמיון. כמו תמונה. על מה שרה סיגל. סיגל רואה. קהל רואה. זה קסם כמו. ולא לפחד מכוח שלך. לא מתביישת שאת הכי טוב בכל עולם. מוציאה גדול. גדול. נפח. הרבה.

שרה. "נערה ממש אוצר"

יש סיפור המסופר מאב לבן שהייתה אי פעם לקמצן זקן בת אחת ויחידה יפהפייה הוא רצה שתתחתן בלי נדוניה.	סיגל
נערה ממש אוצר לא צריך עוד שום דבר כתוספת לאוצר כה נהדר.	שניהם
הם הלכו והתחתנו למרות הכל כי ידעו שהעולם יפה גדול ועל הר גבוה הם בנו ביתם וחיו מאושרים יחדיו אי שם.	סיגל
נערה ממש אוצר לא צריך עוד שום דבר כתוספת לאוצר כה נהדר.	שניהם
יום אחד ביתו של הזקן נשרף נשרפו האוצרות שהוא אסף ועל דלת בית הזוג האיש הקיש אבל החתן אמר שם אל האיש:	סיגל
	שניהם

נערה ממש אוצר
לא צריך עוד שום דבר
כתוספת לאוצר כה נהדר.

יאקיס: כן. ככה. זהו.

היא שרה. נפתחת. פורחת. הוא מצטרף אליה. שרים אף לאף. גוף לגוף. אקסטאזה. בונים שיר ביחד בגדול ובפתוח. שיא.

יאקיס: אני אוהב אותך סיגל.

סיגל: ואני אותך אנטיוכוס.

יאקיס: ככה את צריכה לשיר. את נולדת לשיר ככה. פרסונאליטי שלך אין בכל עולם.

סיגל: עזוב פרסונאליטי. העיקר שאנחנו ביחד. אנחנו ביחד, נכון?

יאקיס: בטח ביחד.

סיגל: אז מתי נגור ביחד?

יאקיס: עכשיו. עוד מעט. יש בלאגן. בני. דירה. קצת זמן.

סיגל: אתה אף פעם לא תבגוד בי, נכון?

יאקיס: לא. לא. יאקיס גבר של אחד אישה. אוהב בית. אוהב ילדים. משפחה. לא לבגוד. לא לפחד סיגל.

סיפרו לך ש אני בוגד ועם נשים אני רוקד אמרו לך ש אני עקשן ומשעמם וברון	} יאקיס
הכל שקרים הכל שקרים שמספרים לך הגברים שמספרים לך הגברים שאחריך מחזרים	
הכל שקרים הכל שקרים שמספרים לך הגברים שמספרים לך הגברים שאחריך מחזרים	} שניהם
הכל שקרים הכל שקרים	
סיפרו לך ש אני קמצן ושאני כזה שקרן אמרו לך ש אני פחדן קצת עצבני	} יאקיס

ופטפטן

הכל שקרים	} יאקיס
הכל שקרים	
שמספרים לך הגברים	
שמספרים לך הגברים	
שאחריך מחזרים	} כולם
הכל שקרים	
הכל שקרים	
שמספרים לך הגברים	
שמספרים לך הגברים	
שאחריך מחזרים	
הכל שקרים הכל שקרים	
הכל שקרים הכל שקרים	

מתחבקים. שושי המלחששת נכנסת. מתחילה מוסיקה. דירלאדה. הרכילות רצה. איש מקריא לאישה ברחוב משער אחורי של עיתון. על רקע התמונה סיגל שותה. שותה.

שושי: מלחששים ש... זמר מפורסם ונשוי... מנהל רומן עם זמרת ידועה שהיא אשתו של סופר בעל שם...

מוסיקה. שתי נשים בקפה.

אישה א': סיגל קונפורטי ויאקיס? אני לא מאמינה... מה את אומרת...

אישה ב': הם גם הוציאו הרי שיר ביחד.

אישה א': ככה זה. במיוחד בשואו ביזנס. זה נורא. נורא. יש לה הרי ילד מקונפורטי...

אישה ב': ולו יש שני ילדים. מסכנים. בחיי.

אישה א': מי זאת אישתו?

אישה ב': לא יודעת, איזה יווניה אחת. גויה אני חושבת.

אישה א': גם הוא גוי, לא?

אישה ב': לא יודעת. אבל היה כתוב שמשה דיין סידר לו אזרחות.

שושי: מלחששים ש... ההוא עם העין האחת. הגנרל... ישב במועדון מרינה עד הבוקר עם מישהי שהיא לא בדיוק אשתו....

הכל שקרים	} כולם
הכל שקרים	
שמספרים	
שמספרים	
הכל שקרים	
שקרים שקרים	
שמספרים	
שמספרים	

מקוטע. אנשים. עוברי אורח. רקדנים. שרים. מלווים את שושי.

שושי: מלחששים ש... ההוא עם העין האחת. הגנרל... ישב במועדון מריאנה עד הבוקר עם מישהי שהיא לא בדיוק אשתו...

“ראו אותם ביחד על החוף”

“אשתו זרקה אותו מהבית”

“היא מעשנת סמים”

“והוא שותה”

“היו באורגיה. אצל ההוא מיפו”

הכל שקרים
הכל שקרים
שמספרים
שמספרים
הכל שקרים
שקרים שקרים
שמספרים
שמספרים

“בעלה ניסה להתאבד”

“הילדים במוסד”

“הוא לא יהודי”

“אבל השיר שלהם מצוין”

הכל שקרים
הכל שקרים
שמספרים
שמספרים
הכל שקרים
שקרים שקרים
שמספרים
שמספרים

“היא זמרת גדולה”

“הוא יהרוס אותה”

“היא לא מסוגלת להחזיק אותו. הוא דון ג'ואן”

“היא יפה”

הכל שקרים
הכל שקרים
שמספרים
שמספרים

“ראו אותה עם קונפורטי”

“הילד לא רוצה לראות אותה”

“מגיע לה”

“זה ייגמר רע”

"סוף ידוע מראש"

"קצת אקשן"

"איך היא שרה יוונית. מדהים"

"סובב אותה. סובב אותה"

"זה היא אותו"

"זה הוא אותה"

"הכל שקרים"

הכל שקרים
הכל שקרים
שמספרים
שמספרים
הכל שקרים
שקרים שקרים
שמספרים
שמספרים

"האהבה תנצח"

"רק בסרטים"

"לא בחיים"

"הסוף הוא מר"

"ככה רוצה הגורל"

"זה לא גורל זה מזל"

"או יד אלוהים"

"היא מתדרדרת. מתדרדרת"

"למטה. חזק. למטה. חזק"

"זה ייגמר רע"

"זה ייגמר רע"

"רע מאוד. רע מאוד."

"רע. רע. רע."

פייד אאוט.

מועדון. אפלולית. יאקיס מנגן לעצמו. מתאמן. סיגל נכנסת. שתויה. ממורטטת.

יאקיס: היי, סיגל שלי סיגל.

סיגל: אתה עוד מעיז לדבר אלי, יא בן זונה?!!

מבטך כמו אש צורבת בחוזקה בי שוב חוצבת, אנא סלח לי אנא סלח לי אנא סלח לי אנא סלח לי אנא סלח.

אנא סלח והבן זאת כי אותי לאחר, הגורל כבר הועיד ואין לקוות
אנא סלח כי למרות זאת, לבבי זוכר, אותו ערב בודד עם רעד בלבבות

כוכבים לנו האירו כובעים לנו הסירו
מביטה שוב הלבנה מהרקיע
יד אליי חרש הגשת
מידך כן כך ביקשת
אנא סלח לי אנא סלח אנא סלח לי אנא סלח.

אנא סלח והבן זאת כי אותי לאחר, הגורל כבר הועיד ואין לקוות
אנא סלח כי למרות זאת, לבבי זוכר, אותו ערב בודד עם רעד בלבבות

סוף מערכה ראשונה.

מערכה שנייה

דורית: היא בהריון מגבר נשוי. הוא מנסה לשקם את התדמית והמשפחה שלו. התקשורת
קורעת אותם. רודפים אחריהם לכל מקום. סיפור סטייל הוליווד בישראל השמרנית של
שנות השישים. כולם רוצים מזה רק עוד ועוד....

בית דורית. סט. שנות השישים. שושי המלחששת וסיגל. שושי עם מחברת. רושמת.

שושי: אז... מאיפה הסימנים הכחולים?

סיגל: נפלתי במדרגות.

שושי: ולמה הפנים שלך נפולים?

סיגל: לא ישנתי בלילה.

שושי: עם מי, לא ישנת בלילה?

סיגל: עם אף אחד.

שושי: ולמה את ויאקיס כבר לא עובדים יחד?

סיגל: סיבות מקצועיות.

שושי: (רושמת) מ-ק-צו-עיות. הבנתי. את לא חושבת שזה יפגע לך בקריירה?

סיגל: לא אכפת לי.

שושי: היו ביניכם חיכוכים על רקע מקצועי? אולי קנאה? בכל זאת. הוא אגו, אגו וגם לך
לא חסר...

סיגל: תעזבי אותי.

שושי: אולי זה קשור לשיר שהוא כתב לך?

סיגל: איזה שיר?

שושי: מה איזה שיר? אין לך רדיו?

סיגל: יש לי רדיו. אני לא פותחת אותו.

שושי: בשביל לא לשמוע אותו שר? אי אפשר להתחמק ממנו, אה? משמיעים אותו כל הזמן. כל הזמן. נהיה סטאר. ולחשוב שאני עזרתי לו להגיע לכל זה. אני כל כך מבינה אותך. זה נורא כואב.

סיגל: איזה שיר?!! (רצה לרדיו. מפעילה אותו. שומעים ישר: "יפתי סיגל סיגל, חמדתי סיגל סיגל". היא נעצרת לרגע. המומה)

שושי: מרגש נכון? איזה אישה לא חולמת שיכתבו עליה שיר. ועוד כזה גבר. תגידי, יש שמועות שאת בהריון, זה נכון? זה ממנו?

כשהיא מרימה את עיניה, סיגל כבר לא שם. יצאה במרוצה.

סיגל!!! סיגל!!! או. קיי. אין בעיה. אני יהרוס לך את הקריירה. (רושמת בפנקסה) לא לשכוח. להרוס לסיגל קונפורטי את הקריירה. דחוף. ה' נתן, ה' לקח, יהי שם שושי מבורך.

סיגל עוברת ל"סט" של המועדון, שם על הבמה, עומד יאקיס ושר את ההמשך של השיר ששמענו ברדיו. "סיגל". כשהיא נכנסת, הוא מביא לה בסולו גיטרה המפורסם שעוצר אותה מולו. הם מסתכלים זה בזו עד סוף השיר. כשהשיר נגמר... יאקיס ממחר לסיגל, מחבק אותה.

יאקיס: סיגל. סיגל שלי סיגל. סליחה סיגל. סליחה.

סיגל: סליחה יאקיס.

יאקיס: אני לכתוב... כתבתי. מוסיקה סיגל. ומילים. אני. כתבתי. ומילים. פעם ראשונה. חלום שלי מתגשם. ובעברית. הרבה.

סיגל: זה יפה. שיר יפה. מקסים.

יאקיס: זה בשביל, סיגל. ויש עוד הרבה. בשביל שאת שרה. בשבי..לך!

סיגל: בשבילי?

יאקיס: הרבה. כמה זמן אנחנו לא... נפגשנו? איך עברית? טוב?

סיגל: טוב מאוד. לא נפגשנו... שבועיים. שבועיים ארוכים.

יאקיס: כן. ואני שבועיים. לא לישון, לא לאכול כמעט. רק כותב, כותב, מוסיקה. כל הזמן הראש מלא, הלב מלא, הנשמה מתפוצץ. הנה, הנה, הרבה. ואת בתוך הראש שלי כל הזמן. אני אוהב אותך סיגל. וגם תינוק שלנו אני אוהב. תנסי את זה. קחי. זה מילים. אני מנגן.

סיגל: עכשיו? ככה?

יאקיס: כן. עכשיו ככה. אני מאושר. הרבה. תשירי סיגל, תשירי. מתגעגע אני לשירה שלך. הרבה!!!! מתחיל את הפתיחה בגיטרה של "סיגל" היא מתחילה לשיר.

סיגל } מים לא לגמתי עיניים לא עצמתי
יאקיס } אוכל לא טעמתי חלמתי וחלמתי
מול קרני הסהר את לבבי השחתי
אין אני מאז את לי סיגל.

} יאקיס

חמדתי סיגל סיגל
 תמתי סיגל סיגל
 אדונך אני סיגל
 עבד לך אני סיגל
 איך פתאום כל כך כל כך
 (סיגל) רק אותך אותך אותך.
 (שניהם)

אמש עוד דהרתי כפרא על אופנוע
 (סיגל) אמש התפרחחתי בחוף ובקולנוע
 אמש עוד שרקתי אחרי כל בת ברובע
 אין אני אני מאז את לי סיגל.

חמדתי סיגל סיגל } יאקיס
 תמתי סיגל סיגל }
 אדונך אני סיגל }
 עבד לך אני סיגל }
 איך פתאום כל כך כל כך } (סיגל)
 רק אותך אותך אותך. } (שניהם)

לך אם תבקשיני אקטוף את הירח
 לך אבנה פה בית טובל בגן פורח } יאקיס
 ילדים בבית עוד יעשו שמח } (סיגל)
 הבנים שלי ומלכתי סיגל. } (יאקיס)

חמדתי סיגל סיגל }
 תמתי סיגל סיגל }
 אדונך אני סיגל }
 עבד לך אני סיגל }
 איך פתאום כל כך כל כך }
 רק אותך אותך אותך. } שניהם

קורוס: (נכנסים, מבקשים חתימות. מצטרפים לשיר.

בני ושושי. "סט" בית קפה.

בני: אבל למה, שושינקה, למה?

שושי: כי אני החלטתי להרוס לה את הקריירה. היא עזבה אותי באמצע משפט.

בני: אבל מה יש להרוס? היא עוד בחיתולים... קודם תעזרי לבנות, ואז... בום. תרסקי אותה מגבוה. את יודעת איזה כיף יהיה. מה את? חכמה על גמדים? את יודעת שאני מחזיק ממך אישה אינטליגנטית...

שושי: טוב, מה, גילית את אמריקה? ברור שאני אינטליגנטית.

בני: נו, אז תעזרי לי עכשיו לתת להם פוש, ותוך כמה ימים אני מביא לך סקופ שאת לא מאמינה...

שושי: אם כבר אז רק לה. הוא גמר אצלי בני. גמר!!!

בני: הם ביחד עכשיו.

שושי: מה זאת אומרת ביחד?

בני: לא ביחד, ביחד. בעבודה ביחד. שרים ביחד. עושים מוסיקה ביחד.

שושי: אתה יודע שלי הוא סיפר שהוא החליט להיות רק עם אשתו ובגלל זה הוא ביטל את המפגשים שהיו לנו בימי שני בערב, אצלי על המרפסת עם דרינקים ופינוקים. אם היה לי לב – הוא היה שובר לי אותנו.

בני: אוי שושי. יש לך לב ואת יודעת שיש לך לב. לב ענק יש לך. תעזרי לה. ילדה מסכנה. יתומה. תעיפי אותה לשמיים. היא משהו מיוחד. תני לה שמחה וכוח. זה בידיים שלך, שושי...

שושי: לא יודעת. אתה בטוח שהם לא ביחד?

בני: הם לא ביחד. אני נשבע לך שושי, הם נפרדו. זה רק המוסיקה. והשירים שלהם? נהדרים, שושי, מופלאים.

לפעמים צריך לשכוח, לפעמים אסור לזכור
לפעמים צריך לפתוח דף חדש לבן כאור
לפעמים צריך לשכוח, לפעמים אסור לזכור
לפעמים צריך לפתוח דף חדש לבן כאור.

בני: תקשיבו.

(“לפעמים צריך לשכוח” נאמבר של שושי ובני, הם מעריצים של השירים. שושי עושה מה שבני אומר לה ובונה את הקריירה של סיגל. המשפטים משובצים בתוך הנאמבר)

“כוכבת ישראלית אותנטית”

“כשרון נדיר בקנה מידה בין לאומי”

“מצאה את עצמה במוסיקה היוונית”

“איזה קול”

“איזו עצמה”

“חד פעמית”

בחיים הכל עובר
השנים חולפות מהר
השנים חולפות מהר
בחיים הכל עובר

“תצליח גם בחו”ל”

“מרטיטה את הלב”

“קורעת את הנשמה”

“סיפור סינדרלה בתל אביב”

“היא משלנו. היא משלנו”

לפעמים צריך לשכוח, לפעמים אסור לזכור

“שילוב נדיר של קול עם אישיות בימתית”

“ראש הממשלה היה”

“שר הביטחון הזמין”

“היא תגיע רחוק”

“היא תפרוץ בגדול”

**בחיים הכל עובר
השנים חולפות מהר**

“יחידה במינה”

“יחידה במינה”

“יחידה במינה”

**נערה ממש אוצר
לא צריך עוד שום דבר
כתוספת לאוצר כה נהדר
נערה ממש אוצר
לא צריך עוד שום דבר
כתוספת לאוצר כה נהדר**

כל מה שקורה לי מן מזל כזה, כלום גם לא יוצא לי מה שאנסה
אם בחור אהבתי באתי אחריו, רק שלו כל כולו, הוא אותי עזב

אנשים אחרים מר הוא לבבם, עצובים או בוכים גם במצבם
אך אני משום מה כלום לי לא כואב, כי אני לא לוקחת זאת ללב.

(צחוקים)

לכולם הורים יש, או אולי דודות, סבא וגם סבתא, לי גם אין את זאת
רק אתמול פגשתי גבר כראוי, יום עובר התברר כי הוא קצת נשוי

אנשים אחרים מר הוא לבבם, עצובים או בוכים גם במצבם
אך אני משום מה כלום לי לא כואב, כי אני לא לוקחת זאת ללב.

(צחוקים)

מי עצה ייתן לי, אנה אתגלגל, מה סופי בעצם פתרונות לאל
לי רק שתי ידיים אך הן שמאליות, ראש מורם אבל גם חשק רב לחיות.

**בסוף הסיקוונס הזה, אנחנו רואים את שושי נכנסת למועדון. רואה את יאקיס וסיגל
מתנשקים. אוהבים. היא נדהמת, עצובה וכוועסת מאוד.**

שושי המלחששת בטלפון. נשמע צלצול טלפון. דורית עונה.

דורית: האלו?

שושי: האלו, דורית. זו שושי, משושי המלחששת,

דורית: אהלן.

סיגל

שושי: איפה היא?

דורית: מי?

שושי: אל תיתממי. את יודעת בדיוק מי.

דורית: היא לא פה. גם אני לא יודעת איפה היא. לא הייתה פה כבר הרבה זמן.

שושי: אז אני אגיש לך איפה היא. היא איתו!!!! ולא רק במוסיקה. היא איתו. הם יחד. הם ישנים יחד. הם חיים יחד. הם עובדים על כולנו. מאיפה הוא בכלל, את יודעת? מאיפה הוא צץ?

דורית: לא יודעת.

שושי ובני. שושי העצבנית הולכת לבני

שושי – זכר, בני או שאני יושבת עליך!

בני – או קיי, הם ביחד. מודה.

שושי – ביג פאק'ן דיל. תיזהר ממני, בני, כי בדרך הזאת אתה מוצא את עצמך מחר בבוקר עם צינגלה בכזה גודל, בעמוד הראשון של העיתון. החבר'ה באבו כביר יטחנו לך ת'צורה !!!

בני – בסדר, שושי, למה אלימות? מדברים, עורכים משא ומתן באופן תרבותי, לא?

שושי – בני, אני את שלי עשיתי, ואתה לא שילמת את המחיר.

בני - היא בהריון!

שושי – ממי?

בני – לא יודע.

שושי – אני סופרת עד אחת. א...ח...

בני – בסדר, בסדר, מיאקיס.

שושי: ממזר? ועוד גוי? אני אוהבת את זה!!! זה מסריח!

בני: לא, לא. קודם כל האימא יהודייה. וחוץ מזה הוא קיבל אזרחות. קיבל תעודת זהות. ממשה דיין.

שושי – למה שייתנו לו תעודת זהות? הוא גוי!!

בני – גוי, אבל חסיד אומות עולם. ההורים שלו החביאו יהודים ב... ב... כיסים.

שושי: מה?

בני: ס'תומרת ב.. מרתף שם. בסלוניקי.

שושי – את האמת, בני. יד על הביצים. הוא מרגל?

בני – מה פתאום מרגל?

שושי – בשביל מי הוא עובד? רוסייה? ק.ג.ב? אף.בי.איי? בי.בי.סי? ל.ס.די?

בני – שושי, את לא יכולה לכתוב דבר כזה בעיתון. יכולים לתבוע אותך על לשון הרע.

שושי: מי? מי יתבע אותי?

בני: אה... הממ... אף אחד. אבל... עמוק בפנים... יש לך לב, נכון?

שושי: לא יודעת. אף אחד עוד לא חפר כל כך עמוק. רוצה לנסות?

בני – שושי, בבקשה, אל תעשי את זה. אל תהרסי להם את הקריירה.

שושי: למה לא? תן לי סיבה אחת טובה.

בני: זה לא משחק, יש עכשיו ילד בסיפור. ייללללללללל!

שושי – לא סובלת ילדים. אבל בגלל שאתה תולעת ואתה נותן לי להרגיש גדולה, אני נותנת לך בנדיבותי 24 שעות לפתור את העניין הזה. אחר כך אני מפרסמת הכול. זוז!!!

מועדון. יאקיס לבד. בני נכנס.

בני – תזרוק אותה. אתה לא מבין שהיא הורסת אותך? אתה בונה לה קריירה ובינתיים היא הורסת אותך.

יאקיס – לא. לא הורסת. יש מוסיקה. יש אהבה.

בני – אין דבר כזה אהבה, יאקיס. זה טוב לשירים, לסרטים, לא לחיים!

יאקיס – נסדר עניינים. לאט לאט.

בני – היא רק רוצה לנצל את הכישרון שלך. ואחר כך מה היא תרצה?

יאקיס – מה?

בני – אתה נאיבי, יאקיס. נאיבי. במקום לכתוב לעצמך אתה כותב בשבילה. כבר עכשיו משמיעים אותה ברדיו יותר ממך. אתה תהיה בסוף הזמר ליווי שלה. אתה זמר גדול יאקיס, היא סתם ילדה יפה, זה הכול.

יאקיס – כן, יפה, נכון? יפה הרבה. אני אוהב אותה.

בני – אוהב אותה? אם אתה כל כך אוהב אותה למה אתה לא עוזב את אשתך?

יאקיס – אהבה לא צריך חתונה.

בני – יש לך 24 שעות להיפטר ממנה אחרת הכול מופיע מחר בעיתון. אתה מבין? הם יטרפו אתכם.

יאקיס – לא אכפת. מה אכפת?

בני – והילד? מה עם הילד? הוא ישלם את המחיר.

יאקיס – מה לעשות, בני? מה צריך אני לעשות?

בני – לגמור את הסיפור הזה! צחקנו, נהנינו, עכשיו די.

יאקיס – עכשיו די. מבין. בשביל ילד. עכשיו די.

בני – כל הכבוד. ילד טוב.

בני יוצא. יאקיס שר שיר קורע ודכאוני "אני אוהב אותך"

אני אוהב אותך, אני אוהב אותך
איתי דבר לא השתנה
תמיד תהיי הראשונה
ולא חשוב מה שקרה

אני אוהב אותך
עד סוף ימי
אני אוהב אותך
אוהב אותך בלי די

אבל אתך קרה דבר
שכחת הכל מה שעבר
ולא זוכרת כן, לא זוכרת
בנינו יחד חלומות
היו לנו תקופות יפות
כן האהבות חולפות
את אומרת – אני אוהב אותך

אני אוהב אותך, אני אוהב אותך
איתי דבר לא השתנה
תמיד תהיי הראשונה
ולא חשוב מה שקרה
אני אוהב אותך
עד סוף ימי
אני אוהב אותך
אוהב אותך בלי די

אני אוהב אותך
אוהב אותך בלי די

אני אוהב אותך
אוהב אותך בלי די

**בית דורית. שנות השישים. סיגל ודורית.
במקביל – בית יאקיס והלנה. יאקיס וסיגל אורזים כל אחד מזוודה.**

דורית: תסתכלי על עצמך!!!

סיגל: מה קרה? מה לא בסדר?

דורית: תעשי הפלה.

סיגל: בחיים לא. זה פרי אהבה.

דורית: "פרי אהבה". כולם מדברים עליך. את הורסת את עצמך. את הורסת את השם שלך.
יש לך ממזר בבטן!

סיגל: תעזבי אותי. תרדי ממני. אנחנו מתחתנים, יאקיס ואני. הוא הבטיח לי. הוא יתגייר,
הוא יעזוב את אשתו ואנו נחיה ביחד.

דורית: תמימה. תמימה וטיפשה!

סיגל: תרדי ממני. פעם אחת אני עושה את הדברים כמו שאני רוצה לעשות. אני לא מוכנה
לשמוע לך יותר.

דורית: למה? כי אני היחידה שמכירה את השקרים שלך? ואת הבלגן שלך? אני מזהירה
אותך, סיגל. אני לא אתן לך....

סיגל: "להרוס לי את החיים". שמענו כבר.

דורית: אני לא אתן לך להרוס לי את החיים, את מבינה? נמאס לי לחיות את החיים שלך.
אני רוצה חיים משל עצמי!

הלנה: אני חוזרת הביתה ליוון. כאן לא הבית שלי. אתה שומע אותי?? אתה מבין מה שאני מדברת אליך? תענה לי. זה הכל בגללה? אליה אתה הולך?

סיגל: חיים משל עצמך, יופי. את רק יודעת להרוס, הרי אם לא את, אז כבר הייתי נשואה לו עכשיו. והוא לא היה מתחתן עם היווניה ההיא. אי אפשר להילחם באהבה, את לא מבינה את זה? זה את אמרת לי אז, לא להתחתן איתו. לא להיות איתו. לעשות רק מה שמקובל ובטוח. אני לא מקובל ובטוח. אני חופשי ומסוכן. אני מוסיקאית, זה לא בשבילי כל השטויות הבורגניות שלך. אני הולכת!!

הלנה: כולם מדברים עליכם. עשית לה קריירה ועכשיו היא תזרוק אותך. זה לא הבית שלך פה. אתה השתגעת. השתגעת. אתה לא יכול לעזוב את הילדים שלך.

דורית: היא חיכתה לו בחוץ חצי יום עם המזוודה. הוא לא הגיע.

שושי מגיעה אליה.

שושי: איפה נעלמת?

סיגל: לא עניינך.

שושי: או קיי. הבנתי. להתראות. ניסיתי לעזור לך, אבל אי אפשר לעזור למי שלא רוצה לעזור לעצמו. או. משפט יפה. אני ארשום לי אותו. ואכניס אותו לכתבה עליך. (קמה ללכת)

סיגל: לא, לא. הנה. אני מדברת. מה שתרגידי. מה שתגיד. את צדקת כל הזמן. הוא אולי מניאק. אבל אני אוהבת אותו. ואנחנו נתחתן. ואני בהריון ממנו. ואנחנו נצליח. גם בחו"ל. והוא מתגרש מאשתו. וכולם סתם מקנאים בנו. וגם את. האהבה תנצח, את תראי.

שושי: את כל כך נאיבית. ילדה רומנטית. הוא לא יעזוב את הבית, אצלם הנישואים זה עד המוות. אל תאמיני לו. אל תאמיני לאף אחד.

סיגל: הוא אוהב אותי. הוא רק צריך עוד קצת זמן. הוא אוהב אותי.

סיגל רצה אל יאקיס למועדון. הוא בדיוק עומד שם עם העיתון ובו הסיפור ששושי כתבה.

יאקיס: את עושה לי בושות. מדברת. מדברת.

סיגל: מה קרה לך?

יאקיס: לא סותמת פה שלך. נמאס לי.

סיגל: שמעתי שכתבת לי שירים חדשים.

יאקיס: אין יותר שירים בשבילך.

סיגל: אנחנו כמו אחד, ככה אמרנו. ההצלחה שלי שלך.

יאקיס: אין אני ואתה, נגמר אני ואתה.

סיגל: מה קרה לך, יאקיס? אתה גדול מידי בשביל לקנא באחת כמוני.

יאקיס: מי מקנא? זה לא קשור לקנאה. רק צרות את מביאה. מדברת. אומרת את האמת. האמת. לא תמיד צריכים לצעוק את האמת.

סיגל: והתינוק?

יאקיס: אמרתי לך כבר, לא יודע תינוק שלי, לא יודע גם של מי וגם לא איכפת לי.

סיגל: התינוק שלך וכולם יודעים שהוא שלך, והוא הולך לצאת לעולם רע שיש בו אנשים כמוך. בוא הנה. בוא. תפסיק לפחד. תפסיק להתחבא.

יאקיס: תעזבי אותי!!!

סיגל: אני בחיים לא אעזוב אותך. וגם אתה לא תעזוב אותי!!! כי אתה אוהב אותי!! כן, אתה אוהב אותי!! אוהב!!!

יאקיס: משוגעת את?!!! תסתמי פה שלך!!! .

סיגל: לא מפחדת ממך. עשרים כמוך אני אוכלת!!! בוא אלי... תסתכל עלי...

(היא ניגשת אליו, מנערת אותו)

יאקיס: תעזבי אותי. משוגעת. את משוגעת. תלכי ממני, זונה!!!

(הם נאבקים ובסוף הוא מכה אותה. עמי קופץ לבמה ומפריד ביניהם)

עמי: קאטו!!! די! אני לא יכול לראות את זה.

דורית: באותו לילה היא הגיעה לבית חולים. הוא פוצץ לה את הפנים.

עמי: ואחרי כל זה היא עוד חזרה אליו?

דורית: לא. יאקיס עזב את הארץ. ויותר סיגל לא ראתה אותו לעולם. היא ילדה בת. חזי אימץ אותה למרות שהם כבר לא חיו ביחד. נתן לה את השם שלו. הוא עדיין אהב את סיגל.

עמי: וסיגל?

סיגל: קריירה כבר לא הייתה לה. בכלל השיא של שניהם היה פה. מפה זאת הייתה רק הידרדרות.

עמי: עצוב.

דורית: אז מה עמי? רצית סוף טוב?

עמי: כולם רוצים, לא?

דורית: אבל אין.

עמי: רגע, לא יכול להיות שזה הסוף.

דורית: אבל הסיפור נגמר.

עמי: הסיפור שלהם, כן. אבל מה עם הסיפור שלנו?

דורית: יש לנו סיפור?

עמי: מה, לא? אולי נבדוק?

דורית: אתה יודע מה? נבדוק!!!

חושך. נאמבר סיום.

